

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII.

ZATURDAG den 20sten SEPTEMBER 1845.

No. 38.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 4 September 1845.

BY beschikking van den Heer Gezaghebber dezer kolonie van heden No. 384, is de Heer A. F. van Daalen gekwalificeerd, om den Heer C. Spencer, uit hoofde van ziekte, te assisteren in de waarneming zyner betrekkingen van Boekhouder en Secretaris by de Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer alhier.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

IN voldoening aan het besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 12 Augustus dezes jaars, wordt hierby bekend gemaakt: dat de Heer **C. L. VAN UYTRECHT** en echtgenoot Mevrouw **MARIA CATHARINA SEBELLA VAN UYTRECHT**, geboren **GRAVEN HORST**, by onderlinge overeenkomst, van tafel, bed, bywoning en goederen gescheiden zyn, onder de voorwaarden, vervat in de notariële acte van den 28 July d. j. in den inhoud waarvan zy op hun verzoek by bovengemeld besluit gecondemneerd zyn.

De Griffier by de Regtbank.
A. DE VRIES

Curacao den 12 September 1845.

Portrait Painting.

PAUL P. DUGGAN offers his services in the above art, during a short stay in Curacao, and invites attention to some specimens to be seen at his rooms from the works of the best European Artists.
Heere Straat No. 17.

Adres van den Handelstand van Curacao aan Zyne Excellentie den Hoog Welgeboren Heer **R. F. Baron VAN RADERS**, Gouverneur van Suriname.

Curacao 31 July 1845.

HOOG EDEL GESTR. HEER!

By het vernemen van Uw Hoog Ed. Gestr. op handen zynde vertrek kunnen de ondergeteekende Koopliden en Ingezetenen alhier, niet nalaten hun leedwezen daarover te kennen te geven. De gedachte alleen dat Uw Hoog Ed. Gestr.'s benoeming tot Gouverneur van Suriname in de tegenwoordige gesteldheid dier Kolonie beschouwt moet worden als een blyk van Z. Ms. groot vertrouwen in Uw Hoog Ed. Gestr. kundigheden, en als zoodanig hoogst vereerend is, heeft de ondergeteekenden weerhouden om met Uw Hoog Ed. Gestr.'s goedkeuring Z. M. te verzoeken om Uw Hoog Ed. Gestr. hier te mogen houden. Negen jaren zyn er nu verlopen sedert Uw Hoog Ed. Gestr. aan het hoofd des bestuurs staat en onvermoeid werkzaam zyt geweest, om den handel op alle mogelyke wyze te bevorderen en steeds nieuwe bronnen van welvaart voor ons Eiland op te sporen.

Ontvang dan Hoog Ed. Gestr. Heer onzen hartelyken dank voor de menigvuldige blyken van belangstelling, welke U steeds voor ons alle toondet, en de bereidwilligheid, waarmede elke zwaarigheid, welke mogt bestaan, door Uw Hoog Ed. Gestr. werd uit den weg geruimd. Alle takken van nyverheid werden door Uw Hoog Ed. Gestr. beschermd en aangemoedigd; voor den handel vooral deed Uw

Hoog Ed. Gestr. veel; waar bescherming noodig was, is dezelve nimmer te vergeefs ingeroepen, en hiervoor sy het ons vergund Uw Hoog Ed. Gestr. onze regtmatige hulde toe te brengen.

Onze beste wenschen voor Uw Hoog Ed. Gestr. gezondheid en die Uwer geachte familie, vergezellen U naar Suriname. Reikhalzend schynt men daar naar Uw Hoog Ed. Gestr. te verlangen. Surinamens ingezetenen en allen, die eenige betrekking op die kolonie hebben, wenschen wy geluk met Z. M. keuze en vertrouwen dat Zy lieden niets onbeproefd zullen laten om Uw Hoog Ed. Gestr. het leven te veraangenamen.

Vergun ons verder Hoog Ed. Gestr. Heer ons in Uw aandenken aan te bevelen; onze belangens zyn U bekend, en wy hebben het volst vertrouwen dat die in Uw geheugen geplant zyn, zoo als Uw Hoog Ed. Gestr. by het overgeven van het Bestuur aan Uw Hoog Ed. Gestrenges opvolger openlyk hebt verklaard.

Onder betuiging van ware hoogachting, verblyven wy

Hoog Ed. Gestr. Heer!

Uw Hoog Ed. Gestr. Gehoorzame
Dienaren,

(Hier volgen 26 ondertekeningen.)

Antwoord op het Adres.

Curacao den 8 Augustus 1845.

Aan de Heeren

M. & H. C. Henriquez,

A. H. & J. Senior, enz.

MYNE HEEREN!

Een der strelendste gewaarwordingen, welke my in een geruimen tyd zyn te beurt gevallen, was voor my het ontvangen, uit handen van de Heeren A. H. Senior en J. Ab. Jesurun, van Ulieder hartelyk adres, gedagteekend den 31 July jl., hetwelk in verband staande tot myne verplaatsing naar Suriname - naar ik my gaarne overtuigd houde - de meest ondubbelzinnige uitboezeming bevat van uwe beschouwing ten aanzien van myne openbare verrichtingen, inzonderheid met betrekking tot den handel en de scheepvaart, gedurende de negen jaren dat het my gegeven was om aan het hoofd van dese maatschappy te staan.

Gewoon om den handel met de meeste belangstelling schier dagelyks nategaan, zag ik nu met genoegen, dat onder het adres byna alle de namen gevonden worden, die sedert jaren reeds door my werden opgemerkt als te behooren tot de personen of de firma's die, of door hunne meerdere bydragen wegens invoers regten aan de koloniale kas of door de beweging, welke in hunne vaartuigen werd onderhouden, de stellige bewyzen hebben gegeven van te behooren tot de meest yverige beoefenaars van het vak, hetwelk gelyk de slinger in een uurwerk, bestemd schynt te wezen om leven by te zetten aan deelen, welke anders slechts in zeer beperkte mate zouden kunnen bydragen tot de welvaart en de ontwikkeling van beschaving onder het mensdóm.

Myne Heeren! Zoo uwe beste wenschen my vergezellen naar Suriname, myne goede gevoelens jegens U zullen met dezelve hand aan hand blyven gaan, en het aandenken aan U zal my dan zoo veel meer gehoogen baren als ik my tevens zal kunnen vergewissen dat het Ulieden geza-

mentlyk en elk in het byzonder wel gaat, en dan ook vernemen zal mogen, dat de handels industrie, gevestigd op de goede trouw, die daarvan steeds den grondslag dient te blyven uitmaken, voortdurend met aanwakkerenden luister onder U haren zetel moge blyven bekleeden.

Ontvang nog hierby ten besluite, de betuiging van myne zeer byzondere hoogachting en belangstelling.

De benoemde Gouverneur
van Suriname,
R. F. VAN RADERS.

Adres van de Officieren van het Bataillon Jagers No. 27, in Garnizoen te Curacao, aan Zyne Excellentie den Hoog Welgeboren Heer **R. F. Baron VAN RADERS**, Gouverneur van Suriname.

HOOGGEACHTE KOLONEL!

Eindelyk is dan het tydstip daar, dat ons niet alleen van uw onmiddelyk bevel, maar ook van uwe tegenwoordigheid beroeven zal.

Belangryk, en voor ons allen allertrefstont oogmerk! Onmogelyk kunnen wy hetzelfde laten voorbygaan, zonder Uw Hoog Ed. Gestr. onzen hartelyken dank voor de behartiging van ons aller byzondere en algemeene belangen, gepaard aan den welmenensten wensch voor het toekomstig en duurzaam geluk van Uw Hoog Ed. Gestr. en familie, aantebieden. Ieder onzer in het byzonder gevoelt, wat hy Uw Hoog Ed. Gestr. verschuldigd is; de zorg en belangstelling door Uw Hoog Ed. Gestr. aan het Bataillon, zoo gedurende Uw Hoog Ed. Gestr. kommandement over het Garnizoen, als tydens Uw Hoog Ed. Gestr. bestuur over de kolonie, betoond, vervullen onze harten met de warmste erkentelykheid en hoogachting.

Ja, Hooggeachte Kolonel! wy gevoelen het wat wy in U verliezen, en alleen het vertrouwen op onzen nieuwen Chef, gevoegd aan de belangstelling in Uw Hoog Ed. Gestr. bevordering tot hogere betrekking, zyn in staat de wond te heelen, welke door Uw vertrek in ons aller boezem geslagen wordt.

Ontvang dan Hooggeachte Kolonel! de verzekering van de onverdeelste hoogachting, welke wy allen Uw Hoog Ed. Gestr. toedragen. Smaak in uwe nieuwe betrekking het genoegen, uwo yrerige pogingen met den meest gewenschten uitslag te zien bekroonen; - geniet eene voortdurende gezondheid en allen mogelyken voorpoed, en blyf de Officieren van uw geliefd Bataillon ook voortaan zoo genegen als dit tot hiertoe steeds het geval was en zy zich immer hopen waardig te maken.

Curacao den 16 September 1845.

De Officieren van het Bataillon
Jagers No. 27 te Curacao,
Namens dezelve,

De fung. Batt. Kommandant,
J. D. VAN KOETSVELD,
Kapitein

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 September 1845.

NAMENS den Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pæne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr

Publieke Inschryving.

ALHIER voorhanden en ter bezigtiging zynde by den Kolonialen Magazynmeester:

- meer of min 4 tonnen roodverwhout van Bonaire,
- " " " 7 do. do. van Aruba,
- 1 zak Cochenille, 40 lb. van Plantersrust,
- 8 do. do. 320 " " Bonaire,
- 1 do. Zacatillo do., 40 lb. van "
- 1 vaatje Cochenille poeder, 35 lb. van "
- 1 do. Gom Adragant, 37 " " "
- 5 balen Katoen, 995 " " "
- 8 do. Wol, 600 " " "
- 22 pullen Karpat olie, 370 pinten " "

zoo zal de verkoop daarvan plaats hebben aan de genen, die voor het Gouvernement aannemelyke aanbiedingen mogten doen by beslotene biljetten van inschryving, welke ter Administratie van Financien zullen worden aangenomen op Maandag, den 22 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 19 September 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende artikelen, als:

- meer of min 1000 Schepels Mais, gaaf en droog, leverbaar te Bonaire, in den loop dezer maand.
- 300 zeildoeksche zoutzakken,
- 100 pinten patentolie,
- 100 lb. Enkelde spykers,
- 100 " Laazyers do.
- 1 Okshoofd rum,
- 1 Ton pek,
- 7,500 Cingels,
- 37,500 do. spykers,
- 5 deursloten met koperen knoppen,
- 8 paren bogtscharnieren,

zoo zullen de leverancien daarvan worden verleend aan de genen, die voor het Gouvernement de aannemelykste en voordeeligste inschryving zullen doen by beslotene biljetten, welke den 22 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te elf ure ter Administratie van Financien kunnen worden ingezonden.

Curaçao den 19 September 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Curaçao den 18 September 1845.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt ter kennis van belanghebbenden gebracht, dat van hier verscheepte Cochenille vochtig ter plaatse van derselver bestemming aangekomen is, met bemerking dat zulke eenen nadeeligen invloed op de prysbepaling van dezelve te gemoet doet zien. Aan Heeren koopers der van gouvernements wege geproduceerde Cochenille wordt dien ten gevolge in bedenking gegeven om de zakken, waarin bedoeld produkt alhier verkocht wordt, voortaan te verschepen in wel toegekupte vaten of blikken of digte houten kisten, ten einde langs dien weg de Cochenille droog overhorne en gewaarborgd worde tegen het aannemen van die vochtigheid, welke zoo zeer schadelijk voor dezelve is.

Zynde door het bestuur bereids gelast, dat de zakken Cochenille van Bonaire voor het vervolg in vaten herwaards zullen worden overgebracht.

De 1e. Luitenant Adjutant,
Inspecteur van 'sRyks Etablissements van cultuur alhier,
E. J. SLENGARDE.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekende fungerende Weesmeester, zal op Donderdag, den 9den October e. k., namens het Collegie der Wees-Onbeheerde en desolate Boedelkamer alhier, in het beneden lokaal van het Weeskamers gebouw, publiek doen opveilen:

DE PLANTAGIE ST. PIETER, gelegen in het 3de district der West divisie dezes eilands, met derzelver inventaris, alsmede:

EENIGE SLAVEN, allen aankomende Dew. A. MOTTA.

EEN STUK GRONDS met de ruïne van een ingestort HUIS, gelegen aan de Overzyde dezer haven, in de 4de Wyk, onder No. 227, aankomende de kinderen van MANUEL YPARAGUIRE.

EENIG ZILVERWERK, LYFSKLEEDEREN, MEUBELEN, GEREEDSCHAPPEN, BOEKEN, enz. aankomende den abintestato boedel van wylen den Heer G. STRIDDELS.

EENIGE LYFSKLEEDEREN en BOEKEN, toebehoord hebbende aan wylen den Heer J. H. CRUGER, en

EENIGE LYFSKLEEDEREN van zekeren ANTON MARCANO, alhier overleden in de maand April 1844.

Curaçao den 19 September 1845.

De fungerende Weesmeester voormeld,
H. KIKKERT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt oedert de laatste acht dagen.

- Isaac Pinedo.
- Eva van Wyck.
- Jeronimo Geraldino.

Curaçao den 19 September 1845.
De Commiss. belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

•• ONDERTROUWD.

ISAAC DEBROT JZ.

ANNA MARIA PRINCE.

Curaçao den 19 September 1845.

Streckende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

•• BEVALLEN op den morgen van den 9 dezer, van eene dochter, de echtgenote van

A. H. STEELING LESEUR.

Bonaire den 11 September 1845.

Streckende deze ter kennisgeving aan vrienden en bekenden.

BEVALLEN verleden Dingsdag avond, den 16 dezer, van een zoon, Mevrouw C. A. J. ZEPPEFELDT, echtgenoot van den Heer C. A. ZEPPEFELDT.

BEVALLEN te Paramaribo, op den 5 Augustus jongstleden, van een zoon, Mevrouw SARA MARIA ELISABETH VAN ROSSUM, Echtgenoot van den Heer HERMANUS ROJER, M. D.

OP den 4 Augustus II. viel op eene reis van Nieuw York naar Wilmington, (Noord Carolina) over boord van de Noord Amerikaansche brik CURAÇAO, Kapitein HIGGINS, een inboorling van dit eiland, WILLEM VAN ESSEN, oud 17 jaren, jongste zoon van Deweduwe P. VAN ESSEN, alhier.

Hy wordt diep betreurd door zyne betrekkingen en werd door zynen kapitein geacht als een jong mensch van voortreflyke hoedanigheden.

WED. VAN ESSEN.

Curaçao den 17 September 1845.

C U R A Ç A O .

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

- Sept. 13, von. gol. Los Amigos, R. Frauquin, Aruba.
- von. bark Susana, D. Wouters, Bonaire.
- ned. gol. Augustina, W. C. Jones, Bonaire.
- 15, von. gol. Esperanza, R. Todd, Po. Cavallo.
- ned. gol. Dorina, P. Lamot, Cumana.
- 16, amk. brik Allen, J. L. Manson, Boston.
- von. gol. Dos Hermanos, M. Romero, Paraguaná.

- 17, von. gol. Emalia, J. Leon, Po. Cavallo.
- ned. gol. Essex, C. P. de Haseth, Rocus.
- 18, von. gol. Traidor Pinerez, E. Ramiro.
- amk. brik Curaçao, J. S. Higgins, Wilmington.

UITGEKLAARD.

- Sept. 16, von. gol. Los Amigos, R. Frauquin.
- von. bark Susana, D. Wouters.
- ned. gol. La Beaute, W. F. G. Ellis.
- von. bark Tres Hermanos, F. Cruz.
- 17, von. gol. Maria Louisa, E. Luyan.
- 18, n. gr. gol. Lafajette, R. Berch.
- 19, von. gol. Dos Hermanos, M. Romero.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1845.

- N. M. Maandag den 1 te 4 u. 59 m. 'snamiddaga.
- E. K. Dingsdag den 9 te 0 u. 48 m. na middern.
- V. M. Maandag den 16 te 5 u. 33 m. 'snamiddaga.
- L. K. Dingsdag den 23 te 7 u. 60 m. 'smorgens.

In den namiddag van Vrydag, den 12 dezer, is de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorigheden, vergezeld van Hoogdeszelfs Adjutant, aan boord van de nederlandsche Schoener AUGUSTINA, Kapitein W. C. JONES, van het onderhoorige eiland Bonaire binnen deze haven terug gekeerd.

Verleden Woensdag, den 17 dezer, des namiddags te half vyf ure, is de Nederlandsche schoener LA BEAUTE, Kapitein W. F. G. ELLIS, uit deze haven naar Suriname vertrokken, aan boord hebbende Zyne Excellentie den Hoog Welgeboren Heer R. F. Baron VAN RADERS, Gouverneur van Suriname, en Hoogdeszelfs dochter, Freule E. T. E. VAN RADERS, alsmede den Heer L. G. CAMEN, Officier van Gezondheid derde klasse aan boord van Z. M. Brik LYNX, en eenige bedienden.

By het uitzeilen van LA BEAUTE werden er saluten gedaan van Z. M. Brik LYNX en van het fort Rix, en de schepen in de haven en de forten salueerden allen met de vlaggen, terwyl het korps Muzikanten van het Garnizoen het "Vaar dan wel" speelde. De kaden aan weersyde van de haven waren bezet met menschen, die met hoeden en doeken wuifden en den Baron VAN RADERS en de syne een hartelyk welkomst uitspreken. Wy syn geinformeerd, dat Zyne Excellentie bedankt heeft voor alle verdere eerbewyzen, welke door het Bestuur der kolonie voor deze gelegenheid bepaald waren.

Zeer gevoelig was de Baron VAN RADERS voor de menigvuldige blyken van achting en hartelyke toegenegenheid, welke hem in de laatste dagen van zyn vertrek door de bevolking dezer kolonie gegeven syn. Met tranen in de oogen en diep geroerd heeft hy afscheid genomen van de talryke ingezetenen, die hem in deze dagen hunne heilwenschen kwamen toebrengen. Hartgrondig is ook de bede van het algemeen en van ons in het byzonder, dat de Baron VAN RADERS en Hoogdeszelfs dierbare betrekking eene gelukkige reis hebben, en dat gunstige winden den bodem, waarop zy zich bevinden, spoedig ter bestemde plaatse behouden aanbrenghen.

Wy hebben eenige Couranten van Boston tot den 22 Augustus doorgelezen. De europesche berigten in dazelfen loopen tot den 2 Augustus, dus vier dagen jonger dan die, welke wy uit de Handelsbladen veertien dagen geleden medegedeeld hebben.

Men had slechte vooruitzichten op den oogst in Engeland ten gevolge van gestadig ongunstig weder. De regen had reeds eenige schade aan het koorn toegebracht en de inoogsting eenigzins vertraagd, en alle vertragung van den oogst, zegt men, is nooddeelig. De oogst was nog niet verloren; indien het weder zich spoedig herstelde, zou dezelve nog zeer goed kunnen uitvallen.

De koning van Pruissen zal, zegt men, eerlang de lang beloofde Constitutie aan zyn volk geven. Er werden groote toebereidselen gemaakt voor het bezoek van de koningin aan de oevers van den Rhyu.

De Duitsch Katholyke Kerk in Pruissen maakte groote vorderingen. De Paus heeft zich tot den koning gewend met verzoek om maatregels te nemen ten einde deze scheuring in de kerk te stuiten, doch vruchteloos. Z. M. heeft deze gelegen-

heid waargenomen om Z. H. te herinneren, dat hy hem zynen bystand had geweigerd in den stryd met den Aartsbisschop van Keulen, over de gemengde huwelyken.

Het gouvernement van Pruisen geeft, wel is waar, geene aanmoediging aan de nieuwe kerk; integendeel men is er voor de gevolgen daarvan bevreesd; het heeft echter deszelfs toestemming niet geweigerd om derzelver godsdienst oefening te houden in de protestantsche kerken.

De berigten uit Mexico voorspelden eene oorlogs verklaring tegen de Vereenigde Staten van Amerika. Het Congres van Mexico hield deszelfs zitting nog tot op den 19 July. Op dat tydstip echter was er nog niet beslist, welke maatregelen Mexico tegen de inlyving van Texas zou nemen. De Minister van Financien van Mexico had aan het Congres eene som van 15,000,000 dollars gevraagd, om oorlogs toebereidselen te maken; de Minister van Oorlog had aan de Gouverneurs der provincien geschreven om de krygsmagt onder tran bevel in gereedheid te houden, ten einde, des vereischende, dadelyk op marsch te kunnen gaan.

Al de Mexicaansche vaartuigen in de haven van Boston waren uitgeklaard om te vertrekken, met uitzondering van eene schoener, de Relampajo, die ter beschikking van den Mexicaanschen Consul te Boston was gebleven, en op den 23 Augustus naar Vera Cruz met den Consul zou vertrekken.

Het gouvernement der Vereenigde Staten had troepen naar Texas gezonden en deszelfs zeemagt in de Golf van Mexico versterkt.

Uit de Liberal van den 20 Augustus.

De Times, eene Courant van Jamaica, bevat uitvoerige byzonderheden der omwenteling, welke op den 6 Maart jongstleden in Guayaquil plaats had, en welke ten einde liep, door het ophouden van de vyandelykheden aan de zyde van den President der Republiek, die uit zuivere vaderlandsliefde dien maatregel nam, met oogmerk om de voortdoring van eenen bloedigen burgeroorlog te stuiten, waarvan welzyn opleverde.

Ingevolge de bepalingen eener overeenkomst, gesloten tusschen den President en het provisionele gouvernement, zal hetzelfde aan Generaal Flores eene toelaag van \$ 20,000 geven ter bestryding zynere kosten in Europa, voor den tyd van twee jaren. Na verloop van dese twee jaren zal het hem vrystaan naar de Ecuator terug te keeren, zonder dat men hem zulks op eenige wyze mag beletten of verhinderen.

De Times vermeldt verder, dat de President der Republiek van de Ecuator, de Generaal Juan José Flores, te Jamaica was aangekomen op het stoomschip Severn, registreels van Chagres, vergezeld van Kolonel Wright en eenige andere personen van zyn gevolg.

Generaal Flores is in Venezuela geboren, doch is lang in dienst van de Ecuator geweest. Volgens zyne proclamatiën aan het volk en de krygsmagt had hy 18 jaren bevel gevoerd over de krygsmagt en was nog nooit overwonnen geworden. Gedurende de drie tydvakken, waarin hy wettygelyk het gezag, als president van de Republiek, gevoerd had, heeft hy nooit het bloed van zyne landgenoten doen vergieten, noch ook het gezag geusurpeerd. Hy beschouwt zyne eigenwillige verwydering uit de republiek als eene opoffering, doch laat zich dit welgevallen, daar zyne tegenparty zyne tegenwoordigheid aldaar als een hinderpaal tegen het geluk der natie beschouwt, ofschoon niemand in staat is hem zulks te bewyzen.

Naar luid van eenen brief van St. Thomas, van den 13 Augustus, bevond zich Generaal Flores op dat eiland en stond op zyn vertrek naar Londen.

Nog iets over groene bemesting.

In onze Courant van den 19 April d. j. deelden wy mede een paar uittreksels van landbouwkundige werken, betrekkekyk de groene bemesting, en wy lieten dezelve volgen van de bemerkning, dat zoodanige

bemesting voor onzen landbouw vermoedelyk van groot belang zou kunnen worden.

Eene sedert gehad hebbende ondervinding van den weldadigen invloed, die de in den grond rottende afgesnoeide nopaal bladeren uitoefenen op de planten, welke vezel wortelen de gleuf kunnen bereiken, waarin de begraving derzelve heeft plaats gehad, levert op zich zelve alle redenen op om het veronderstelde als door de uitkomst bewezen te beschouwen; dan wy vinden ons nog genoopt omtrent de onderhavige soort van bemesting een nieuw uittreksel te leveren van de bereids in ons vorig nummer vermelde grondbeginselen der landbouwkundige scheikunde en geologie, door JAMES F. W. JOHNSTON, welk boekdeel in alle opzichten overwaardig is om door den weetgierigen beoefenaar van den landbouw bestudeerd te worden, zoo dat wy de ontbinding van hetzelfde aan de zoodanigen onzer lezers wel durven aanbevelen.

Van de plantaardige meststoffen sprekende, zegt de schryver: "Voor twee oogmerken is, naar men doorgaans aanneemt, de byvoeging van plantaardige meststof tot den grond dienstig. Zy maakt het land lossere, poreuser en ligter, en verschaft insgelyks organisch voedsel aan de wortels der groeiende plant.— Zy is echter nog tot een derde oogmerk bevorderlyk, namelyk: zy voert den wortels die zout- en aardachtige stoffen toe, welke zy in den grond niet mogen missen, en die, in verrottende planten, in zulk eenen toestand aanwezig zyn, dat zy meer byzonder tot intreding in het rondvoerende vaatstelsel van nieuwe geslachten geschikt zyn."

Daarna voert hy aan omtrent groene bemesting: "Als gras op het veld gemaaid en op hoopen gelegd wordt, dan wordt het spoedig heet, begint te gisten en verrot. Doch zoo het dikwyls omgekeerd en tot hooi gedroogd wordt, kan men het seer lang bewaren, zonder dat het eenige merkelyke verandering ondergaat. Hetzelfde geldt van alle andere plantaardige stoffen:—in den groenen en verschen staat rotten zy allen spoediger weg. De reden hiervan is, dat het vocht of sap der groene planten in het binnenste van stam en vochtigen vezel der plant zelve in gelyken toestand doet komen. Eens gedroogd zynde, verliest de plantaardige stof uit het sap deze groote neiging tot ontbinding, en kan dus lang bewaard worden.

Dezelfde snelle ontbinding van groene plantenstoffen heeft ook plaats, wanneer zy in den grond begraven worden. Dus vormen de afval en het snoeisel van de kanten van slooten en heggen een mengsel van aarde en versche plantenstof, dat spoedig in staat wordt, om den grond te verryken. Wanneer een groen gewas in het veld wordt ingeplougd, dan wordt deszelfs gansche oppervlakte in zulk een mengsel veranderd—de plantaardige stof vervalt, in korten tyd, tot eene ligte, zwarte aarde, en draagt aanmerkelyk by tot verryking en vruchtbaarmaking van den grond.

Van daar, dat de manier van groene bemesting reeds in zeer oude tyden in gebruik geweest is. By de oude Romeinen werd het tweede of derde gewas van Lucerne (gewone rupsklaver) ingeplougd, en dit geschiedt nog by de tegenwoordige Italianen.

Boekweit, rogge, winter-dolik, klaver en raapzaad worden allen, nu en dan, gezaaid, om ingeplougd te worden. Men behoort dit te doen, wanneer de bloesem zich even begint te openen, en, zoo mogelyk, in een jaargetyde, dat de lucht zoo warm en de grond zoo droog is, dat zy de ontbinding bevorderen.

Dat de grond, door dit begraven van een gewas, ryker wordt in plantaardige stof, dan hy was vóór het zaaijen van dat gewas, en dat hy ook nog op eene andere wyze bevoordeeld wordt, zal men begrypen, als men zich herinnert, dat mischien drie vierde gedeelte van al de organische stof, die wy begraven, van de lucht atkomstig is,—dat, door dit inploegen, de plantaardige stof meer gelykelyk door den geheelen grond is verdeeld ge-

worden, dan immer door eenige. bloot werktuigelyke, middelen geschieden kon,—en dat, door de natuurlyke ontbinding dezer plantaardige stof, eene ruimere hoeveelheid ammonia en salpeterzuur in den grond gevormd, en bygevolg deszelfs geschiktheid voor den landbouw grootendeels vermeerderd wordt.

Behalve dat door deze aanmerkingen de uitwerking van groene bemesting verklaard, en de waarde daarvan duidelyk aangetoond wordt, zullen dezelve den verstandigen landman ook hiervan overtuigen, dat er methoden bestaan om zyn land te verbeteren, zonder hulp van meststoffen uit steden of vreemde landen—en dat hy, die de groene zoden en het onkruid, die aan zyne ryen van heggen en langs zyne slooten groeijen, laat verloren gaan, een belangryk en door de natuur aangewezen middel tot welvaart over het hoofd ziet. Aan zich zelve overgelaten, zal derzelver zaad ryp worden en jaarlyks op nieuw uitspruiten—doch worden zy in mesthoopen verzameld, dan zullen zy tot zyne jaarlyksche graangewassen een belangryk toevoegsel leveren."

Wy hebben dus hier wederom eene aanpryding der groene bemesting van de zyde eens beroemden scheikundige, die, volgens onzen vaderlandschen professor G. J. MULDER is "de vraagbaak der landbouwers van zyn gewest, zich jaren lang bezig gehouden hebbende met scheikundige ontledingen in den landbouwkundigen zin, en in zyn prachtig Laboratorium te Edinburg, se dagelyks nog met zyno ervaren assistenten volbrengende voor elk, die se verlangt."

Doen wy dan ook ons voordeel met zyn onderrigt en benuttigen wy de groene bemesting volgens zyne aanwyzing by voorkeur in een jaargetyde, dat de lucht op zyn droogst is.

Uittreksels uit Surinaamsche Couranten.

TWEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.
Zitting van den 18 Juny 1845.

De Commissie tot onderzoek van de adressen, behelzende bezwaren over de Surinaamsche Zaken, brengt verslag uit by monde van den Heer Bruce.

Na herinnering aan het deswege by de Kamer voorgevallene, heeft de commissie van onderzoek al het gewigt van de zaak aangeleend, die het hier gold. Het betrof de teederste belangen van eene kolonie, in naauw verband staande tot Nederland, wier bloei van grooten invloed op de ontwikkeling van de nyverheid in het moederland kan zyn.

Na veelvuldige bescheiden ontvangen te hebben, was het, by zoo groot verschil van meeningen, moeyelyk een rapport aan te bieden, dat in alle opzichten voldeed.

De commissie onderwerpt dit echter met volkomen bewustheid van het meeste gebruik te hebben gemaakt van de ter hare beschikking gestelde hulpmiddelen.

By het rapport moesten als van zelve in aanmerking komen:

1. Het onderzoek naar de voornaamste oorzaken van den minderen bloei in de kolonie; 2. de middelen tot opbeuring en herstel; 3. of de klachten tegen den gouverneur generaal gegrond waren; en 4. de handeling des ministers, ook in verband tot de jongst genomen besluiten.

Wat nu het eerste punt aangaat, de klachten der kolonie Suriname dagteekenen reeds van de helft der vorige eeuw. De redenen daartoe waren menigvuldige vooreerst waren zy te wyten aan de afwezigheid van eigenaren en planters, zoodat veel, op zoo grooten afstand, aan bloote administrateurs werd overgelaten; zoodat men zich van de waarheid der klachten niet met eigen oogen kon overtuigen; terwyl men van de striktoe eerlykheid der administrateurs niet altyd overtuigd kon zyn. De belangen werden toch vaak toevertrouwd aan personen, die minder het voordeel hunner meesters dan het huine beoogden. Mindere opbrengsten waren daarvan het natuurlyk gevolg.

De tweede oorzaak van verval is de afschaffing van den onmenscheelyken slavenhandel. De koffy, de suiker worden vroeger uitsluitend door menschenhanden bewerkt. Niet alleen dat door vermindering van handen de weg tot verdere ontginning werd afgecaden, maar ook de productie moest verminderen.

Eene derde oorzaak van verval is de daling in de pryzen der producten.

Door de vermindering van de productie en de steeds dalende pryzen der voortbrengselen waren de eigenaren in de onmogelykheid verbeteringen daar te stellen, zonder bezwarende voorwaarden en hypotheeken, waardoor de eigenaars werden verstoken van den eigendom; terwyl hooge belastingen misnoedigheid en verval in de hand werkten.

Deze drie oorzaken liggen echter buiten bereik der regering.

Er zyn nog andere gewigtige oorzaken van achteruitgang. Willekeurige handelingen van verschillende gouverneurs generaal sedert 1816. Daardoor is het

welzyn van de kolonie in den hartader aangetast. De geschiedenis van Suriname levert een aantal voorbeelden van daden van willekeur en van misbruik van magt. Weinig baatte het reglementen te maken of te veranderen.

Zoo hebben sommige gouverneurs generaal een al te zinnig ongepast en willekeurig gebruik hunner magt gemaakt tot verhooring van belastingen; met verwaarloozing van de middelen tot finantiël herstel, met miskenning van hangende procedures en het niet naleven der verbindtenissen.—Zoo is ook misbruik gemaakt in het verliezen van gunsten, en heeft men zich dus te beklagen gehad van gedragingen, beneden de waardigheid van zulke hooggeplaatste ambtenaren. Dit is het kort overzicht van de handelwijze van sommige ambtenaren, die vroeger met het hoogste gezag zyn bekleed geweest.

De commissie zal zich, ter staving hiervan, tot slechts een drietal handelingen bepalen.

By publicatie van 21 Mei 1822 (koninklyk besluit van 8 Maart) werd bepaald, dat de uitgaande regten betaald moesten worden in wisselbrieven op bekende handelshuizen in vier Nederlandsche koopsteden, en welke wisselbrieven getrokken mochten worden in Nederlandsch courant op twee maanden zigt.

By resolutie van 23 October 1824 (koninklyk besluit van 11 July) werd dit uitgestrekt tot het hoofdgeld der plantagie slaven en het lastgeld der schepen in het rijk te huis behoorende.

In plaats van zich hieraan te houden, werden door de regering wissels tegen hooger koers aangenomen, zoodat ten laatste f 300 Surinaamsch geld naauwelyks f 100 Nederlandsch meer deed.

Dit gaf tot veelvuldige klagen aanleiding.

By besluit van 30 July 1828 werd bepaald dat het uitvoerrecht der producten naar Nederland zou beloopt 5 pCt. In stede hiervan is dit veel hoger uitgestrekt, waardoor de belastingen soms meer dan het dubbel werden vermeerderd.

Voorts brengt de commissie het gebeurde met de W. I. bank by. Zy heeft zich tot deze voorbeelden van willekeur willen bepalen.

Maar er zyn nog meerdere oorzaken van verval; ook de onzekere politieke toestand, waarin de kolonie verkeerde, bragt het zyne daartoe by.

Opmerkelyk is het toch hoe in minder dan 30 jaren drie regeringsreglementen in Suriname elkander zyn opgevolgd: telkens vonden er belangryke verandering plaats; telkens werd de magt van den gouv. gen. vermeerderd, en werden de waarborgen voor de kolonisten verminderd.

By het reglement van 1815 hernieuwde men een hof van politie, zamengesteld uit den gouv. gen. en uit negen raden, gekozen uit de gegoedste kolonisten. By staking van stemmen alleen had de gouv. gen. de beslissende stem, en was het dien gezaghebber ontzegd de raadsleden eigener magte in hunne betrekking te schorsen.

By het reglement van 1832 werd, ja, weder een koninklyk raad ingesteld, doch maar van zes leden, en die gerend collegie, alleen door den gouv. gen. te roepen, en alleen verantwoordelyk jegens den Koning, en had de magt raadslieden te schorsen.

Die onzekerheid in stelsel was het gevolg van het begrip over het uitsluitend opperbestuur der koloniën. Ieder opvolgend gouv. had deswege zyne eigene denkbeelden.

Wanneer nu de wetgevende magt alleen aan de Regering ware overgelaten, dan had deze, by zoodanig verschil van inzichten, telkens van hare bevoegdheid gebruik gemaakt.

Maar nu werd de zoo onmisbare bestendigheid door onzekerheid vervangen. En deze onzekerheid heeft juist zeer ongunstig op Suriname gewerkt. Daardoor is het vertrouwen op de regering geschokt; elke nieuwe bepaling werd met wantrouwen ontvangen. Daardoor zag men met vrees de toekomst in, nog vermeerderd door de regtspleging, welke veel te wenschen overliet. Na verloop van dertig jaren had deze in het vaderland zelfs vele veranderingen ondergaan; en op onze akademien zelfs gaf men geen onderwijs in de wyze van procederen, welke in Suriname gevolgd werd. Zoo moesten er de nieuw aankomenden eene praktyk behandelen, waarvan zy niets geleerd hadden.

De gevolgen en nadeelen hiervan behoef de commissie niet te ontwikkelen.

Er werd een hooger bersep op den Hoogen Raad ingesteld, doch ook hier wordt het oud Hollandsch regt niet gebruikt.

De commissie komt nu tot de groote nadeelen, die door de stremming in den geldsomloop, en door de agio van het gemunt geld, in vergelyking van het papier, werden veroorzaakt.

De intrekking van het papiergeld vond veel berisping, doch ten onrechte, naar het oordeel der commissie. Het was onmogelyk geworden, den eersten houder zyne schade te vergoeden. Later is opgericht de W. Ind. Bank. De bedoeling daarby was zeker goed, en aanvankelyk had de zaak een gunstig gevolg, maar het kwaad van den agio vertoonde zich al spoedig op nieuw, en het Surinaamsch bankpapier daalde aanmerkelyk in prys.

De commissie ontveinst het niet, dat er vervolgens tekortdoening van regten heeft plaats gehad, ofschoon zy toegeeft, dat de bank alleen is ingerigt tot hulp van de kolonie, zonder dat de Regering daarvan eenig voordeel trok. De klagen moesten evenwel ten hoogste ryzen by de weigering van de bank.

Ten tweede komt de commissie tot de hoofdmiddelen tot opbeuring van de volkplanting.

Tot wegneming van de bezwaren komen: 1. in aanmerking de politieke en die van de regtspleging.

Aan het eerste moet voldaan worden door het vaststellen van een bepaalden regeringsvorm der koloniën, door juiste omschryving van de bevoegdheid der onderscheidene magten, en door gepaste waarborgen.—Door eene doeltreffende bepaling zal de onzekerheid vervallen, en heeft men minder vrees voor gestadige verandering.

Aan het tweede bezwaar behoort te worden voldaan door de invoering van eene betere regtspleging.

Een 2de voornaam middel van herstel zal zyn, wanneer de Regering overgaat tot vervulling van de verplichtingen omtrent de W. I. Bank. De minister erkent, dat nog in omloop is voor één millioen aan bankpapier.

De commissie gelooft niet dat het bankpapier behoef te worden ingetrokken. Wanneer de Regering

aan hare verplichting voldaan heeft, dan herstelt zich de goede circulatie gemakkeliker. Munt en papier kunnen zeer goed nevens elkander blijven.

Een derde middel van herstel zal bestaan in de maatregelen ter bevordering der kolonisatie door Europeanen. Het is toch buiten twyfel, dat de bevolking afneemt, en dus de plantagiën onvoldoende bewerkt worden. Dit eischt voorziening. En hoe verschillend ook gedacht wordt over den slavenarbeid, niemand in Nederland betwist het nuttige van de proeve tot kolonisatie door Europeanen.

De commissie hoopt, dat de proeve goed gelukken moge, en de kolonie daarin een blyk van belangstelling in haren toestand zal zien.

Een allerbelangrykst middel tot herstel is, ten 4de, het daarstellen van een goed slaven-reglement, in overeenstemming met de behoeften van den tyd.

De bedoeling der Regering is nooit geweest, om met dat reglement achterlyk te blijven, veeleer zyn reeds vóór 20 jaren daartoe pogingen aangewend. Later is er ook eene commissie toe benoemd. De Regering behoort onvermoed te overwegen alle bedenkingen, die zyn gemaakt en die tot eene afdoening der zaak kunnen strekken. De wyziging van het reglement van 1784 is ook noodig om de vrymaking van de slaven in naburige koloniën. Hebben echter de meesters aan de oproeping tot dusverre voldaan? Neen! de Regering heeft voorzigtige en goede bedoelingen gehad, de eigenaars hebben niet medegewerkt.

Het is zoo zy beweren, dat de slaven by hen zeer menschelyk behandeld worden, overeenkomstig de voorschriften van zedelykheid en godsdienst, en dat er dus geen nieuw reglement noodig is.

Doch dit is evenwel noodzakelyk, om het algemeen toezigt op de plantagiën te kunnen houden, waar men vrees, dat het lot der slaven niet in alle opzichten goed is.

Op de omliggende koloniën der Engelschen is de vrymaking der slaven algemeen. De pligten der Regering strekken zich zoo ver niet uit, maar zy kan zich verstaan met de eigenaren, om de verbeteringen voor de toekomst voor te bereiden.

De Regering moet dus de daartoe leidende pogingen op prys stellen; wenschen dat de eigenaars medewerken, en de adressanten geven daarvan de verzekering.

Nopens het derde hoofddoel, de klagen tegen den gouv. gen. kan de commissie kort zyn. Waartoe zou breedvoerige ontwikkeling leiden? Die ambtenaar is op zyn verzoek ontslagen en een andere gouverneur is door den Koning benoemd. De commissie bepaalt zich te kennen te geven, dat zy met leedwezen gezien heeft sommige handelingen des gewezen gezagvoerders, die minder geschikt waren, om het vertrouwen en de medewerking der ingezetenen gaande te maken, dat hy niet in alle opzichten met de noodige omzigtigheid heeft gehandeld, en beter zou hebben gedaan zich minder aan den Engelschen commissaris aan te sluiten.

Meent de commissie dit niet te mogen ontveinzen, haar is echter geene enkele handeling bekend geworden, om den afgetreden bewindhebber zoo te beschuldigen als in het adres wordt gedaan.

De schorsing en geen eersvol ontslag van een raadlid was wettig, maar stellig niet tegen het regeringsreglement. Den raadlid mag ook en het verlies den eerbied aan den gouv. gen., en ten andere had een lid slechts tydelyk zitting in den raad.

Ten vierde de klagen tegen handelingen van den minister van koloniën. Die bepalen zich tot drie punten: 1. de maatregel tot opheffing van het verbod op den agio van het bankpapier. Om die klagt te beoordeelen moet men zich het vroeger gebeurde herinneren. Het verbod van den agio moet als hoogst onstaatkundig beschouwd worden, doch die klagt kan niet den Minister maar den gouverneur generaal treffen.

Maar de commissie merkt op dat de zaak voorlang door den raad besproken was, en er dus aan geene oppermagt kan gedacht worden.

2. De zaak van den Engelschen commissaris. Deze heeft te dikwerf zich met zaken bemoeid, vreemd aan zyne roeping. Die handelwijze verdiende afkeuring, moest eenen nadeeligen invloed uitoefenen op de slavenbevolking, en de reg. moest waken, dat de commissie hield binnen de grenzen van zyne magt. Zy heeft zich zulks dan ook aangetrokken; en de klage tegen haar is dus niet gegrond.

3. Nu komt de klagt wegens het koninklyk besluit van 6 November 1844. Dit besluit gaf aanleiding tot tweeledige klagen, als: a) de vernietiging van het octrooi van 1692, en b) schending van art. 72 der Grondwet.

Ad a. Die beschuldiging is van gewigtigen aard.—De commissie heeft opzettelyk onderzocht of het octrooi geschonden was, en of dit octrooi als eene soort van Grondwet kon beschouwd worden.

Het hoofddoel van het octrooi was de goedkeuring door de hoogste magt van den Staat. Het was dus een contract, waardoor de Staat zich verplichtte jegens de W. I. Compagnie. Met betrekking tot de ingezetenen was dit eene wet. Maar zoolang is er door eene party aan de overeenkomst voldaan, als de andere er aan voldeed. Doch toen eendelyk de compagnie kwam te vervallen, toen was de Staat ook niet meer van zyne zyde gehouden en het octrooi hield op wet te zyn. Het was voor de bepalingen van het beheer ingerigt; bestuurders en ingezetenen moesten zich daarnaar gedragen; zoo lang de wet bestond, bestonden die wederzydsche verplichtingen; zoo lang het octrooi bestond, konden de ingezetenen de strikste naleving daarvan vorderen.

Maar even waar is het, dat eene wet door eene latere kan worden vervangen.

Het octrooi der compagnie is *jure et facto* afgeschaft. Maar de commissie wil het niet ontveinzen, dat er eene andere vraag by haar is gerezen.

Niettegenstaande de opheffing van de W. I. Compagnie is, zels onder de Engelschen, het octrooi blijven bestaan. Toen de kolonie in 1816 weder aan ons kwam, had toen het octrooi van 1692 kracht van wet. En moest de koninklyke wet behouden worden, of kon de Koning, volgens de bewoordingen der Grondwet nopens het opperbestuur, die veranderen?

De vraag lost zich dus hierin op: hoe ver het opperbestuur gaan mag?

De commissie kan hier deze vraag niet in het breede behandelen. Genoeg, de Koning heeft het bestuur vastgesteld en het octrooi facto veranderd.

De commissie komt hierna tot de zaak van het gegeven ontslag. Het regt van ontslag is administratief, niet van de bevoegdheid der kamer. Maar er moeten waarborgen voor de regterlyke magt bestaan.

Er kan van die afzettingen misbruik gemaakt worden, en dan zouden de ingezetenen zonder waarborg zyn. De commissie is van oordeel, dat de regter tegen willekeur van de administrative magt moet worden beveiligd.

Ad b. Nu blijft er nog over het niet hooren van den Raad van State. De commissie kan tot haar leedwezen de klage deswege niet ontkennd beantwoorden.

Art. 72 der Grondwet is duidelyk. Dit wil nopens maatregelen als die het hier geldt, dat de Raad van State worde gehoord. De minister nu heeft verklaard, dat dit niet heeft plaats gehad. Het lydt geen twyfel dat de Raad van State had moeten gehoord worden.—Zonder deze is het regerings reglement veranderd.—Dezelfde vormen had moeten zyn in acht genomen, als by de zamenstelling van het reglement. Is het eene verschooning, dat de opheffing slechts was van tydelyken aard? Neen, nimmer kunnen speciale maatregelen vergoelyk voorbyziening der Grondwet. Dordhalve is inderdaad art. 72 der Grondwet niet opgevolgd.

En vraagt men nu, welke zyn de gevolgen van dat verzuim? Niemand kan ontkennen, dat er aanmerkelyke verschil is in eene of andere overtreding der Grondwet. Het is niet hetzelfde, of de zaak of de vorm wordt geschonden. Kan men die overtreding als eene werkelyke dwaling beschouwen, waarop teruggekomen wordt, dan kan zy niet van dat gewigt beschouwd worden.

Is dit waar, dan zief de commissie geene zwaarigheid, den Minister hoegenaamd niet te vervolgen. De commissie is toch overtuigd van de volkomen goede trouw des Ministers en zy aarzelt dan ook niet om eene vervolging wegens deze dwaling te weigeren. Maar slot-som is dus: van de ingebragte klagen waren sommige niet van grond ontbloot, andere overdreven, andere geheel ongegrond, en veelal stonden zy in betrekking met maatregelen van een vroeger tydvak, die niet ten laste der regering kunnen komen, welke in den laatsten tyd blyken heeft gegeven, dat zy zich aan den toestand der kolonie veel gelegen wil laten leggen, en zoo er hier on daar onvoorzigtigheden zyn geploegd, zulks dan is geschied met goede bedoelingen.

De commissie eindigt met een tweeledig voorstel te doen:

1. Zich te vereenigen met het advys van de commissie voor de verzoekschriften, en dus het advies ter griffio neder te leggen,—en

2. Den Koning een eerbiedig adres aan te bieden.—Hoofdzakelyk kan dit zyn van den volgenden inhoud: "Sire! de Vertegenwoordigers van het Nederlandsche Volk, overtuigd van U Maj. belangstelling in de W. I. volkplantingen, gevoelen zich verplicht eerbiedig ter kennis van U. M. te brengen een verzoekschrift van handelaren en belanghebbenden by die koloniën, uit Amsterdam, by de Kamer ingekomen, dat tot een opzettelyk onderzoek naar den toestand van die koloniën heeft aanleiding gegeven, hetwelk het vroeger door U. M. aan ons medegedeelde, nopens den achteruitgang der volkplantingen, heeft bevestigd.

"Zy erkennen dat verschillende omstandigheden, buiten het bereik der Regering, daartoe hebben medegewerkt, doch de daarstelling der W. I. Bank heeft op den geldsomloop een' hoogst nadeeligen invloed uitgeoefend, schoon met goede bedoelingen door de Nederl. Regering opgericht. Wy beschouwen deze zaak van belangzamer aard, dan het verneemd hebben dit by eerbiediglyk van U. M. te moeten kenbaar maken, tenzyl de Staten-Gen. zich bereid verklaren, om mede te werken tot het zamenstellen van wettelyke bepalingen, en des noode om door Ryks gelden aan de koloniën te gemoet te komen. De Staten-Gen. maken van deze gelegenheid gebruik, om de belangen der W. I. aan U. M. aan te bevelen, en hopen, dat de Min. van Kolon. de juiste middelen tot opbeuring zal beramen."

De President stelt voor, dit verslag te doen drukken, en de beraadslagingen over de adressen en het rapport te bepalen op zaterdag aanstaande. Aangenomen.

's GRAVENHAGE, 27 July. Heden heeft eene commissie, zamengesteld uit leden van de beide Kamers der Staten Generaal zich in plegtigen optogt naar het paleis des Konings begeven, ten einde aan Z. M. aan te bieden het Adres, betrekkekyk de Surinaamsche aangelegenheden.

Zyne ajesteit, dat adres in ontvang hebbende genomen, heeft daarop het volgende gaantwoord:

EDEL MOEYDE HEEREN!

Levendig is myne belangstelling in het lot der kolonie Suriname. Mogten de voorzieningen, reeds door my bevolen of voorbereid, gevolgd moeten worden door eenen wettelyken maatregel, dan zal ik dien met vertrouwen aan de Staten Generaal voorragen.

— 23 July. Heden wordt de gewone Vergadering der Staten Generaal zittingjaar 1844 en 1845, op de gebruikelijke wyze, namens den Koning, gealoten.

— 11 July. By besluit van 1 dez. is door Z. M. ingevolge de bevinding der daartoe benoemde staats commissie, goedgekeurd de laatste koloniale rekeningen, en wyders den minister van koloniën gemagtigd om by de boeken van het departement als ontbaar te doen afschryven:

a. eene vordering van f 647,212,73½ ten laste van Suriname, wegens nadeelig verschil tusschen de van daar ontvangene remises en de voor die kolonie gedaane betalingen in de jaren 1837—1842, toen Suriname heette niet gesubsidieerd te zyn, en echter blykens deze uitkomst eene subsidie ontving;

b. eene vordering als voren van f 35,237,65, waarmede het door Ons aan de kolonie Suriname in 1844 verleende subsidie van f 150,000 is overschreden geworden.

Aan den minister van koloniën wordt by hetzelfde besluit tevens opgedragen, om, zoo veel mogelyk gevolg te geven aan de wenken der staats commissie met opzigt tot eene verdere vermindering van kosten, en tot de vereffening van uitstaande vorderingen, en te zynen tyd van den uitslag zynen pogingen verslag te doen.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemsstraat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.